

Andrzej Chłopecki (1950–2012) był pierwszoplanową postacią polskiej krytyki muzycznej ostatnich kilku dekad. Jego recenzje i felietony wyznaczyły kształt polskiej krytyki muzycznej, sytuując go w gronie jej najwybitniejszych przedstawicieli, takich jak Stefan Kisielewski, Zygmunt Mycielski, Jan Weber czy Bohdan Pocij. Działalność Chłopeckiego obejmowała, obok szeroko rozumianej krytyki muzycznej, przede wszystkim prowadzenie autorskich audycji w Programie 2 Polskiego Radia, ale także pracę naukową i dydaktykę akademicką oraz członkostwo w radzie programowej festiwalu „Warszawska Jesień” oraz w wielu innych organizacjach muzycznych. Chłopecki podejmował także aktywne działania w zakresie promowania twórczości polskiej w kraju i poza jego granicami, tym samym przyczyniając się do powstania wielu ważnych utworów wpływających na obraz polskiej muzyki współczesnej i ich prezentacje o zasięgu międzynarodowym.

Niniejsza praca jest pierwszą monografią poświęconą postaci Andrzeja Chłopeckiego. Pierwsza część pracy prezentuje biografię twórczą Chłopeckiego w czterech obszarach: jako muzykologa, krytyka, radiowca i promotora nowej muzyki. Druga, najbardziej rozbudowana część rozprawy, dotyczy jego twórczości jako krytyka i muzykologa. Publicystyka została potraktowana jako najbardziej twórczy obszar działalności Chłopeckiego jako krytyka, dlatego omówieniu podlega zarówno tematyka tej grupy tekstów podzielona na zagadnienia, takie jak funkcjonowanie muzyki w obiegu publicznym, jej historia i estetyka, kicz, krytyka muzyczna, jak i ich ukształtowanie językowe, a poprzedza ją rozdział dotyczący felietonu jako gatunku oraz felietonu muzycznego. W części poświęconej twórczości Chłopeckiego jako muzykologa omówione zostały jego eseje poświęcone problemom estetyki muzyki współczesnej, które poprzedza wprowadzenie do problematyki narracji historycznej dotyczącej muzyki XX wieku, a także jego praca doktorska o życiu i twórczości Albana Berga.

Opracowanie takiego zagadnienia wymagało zastosowania interdyscyplinarnych metod badawczych. Ze względu na koncentrację na wybranych aspektach życia Chłopeckiego, to jest jego działalności zawodowej, pierwszą część pracy zaliczyć można do biografii tematycznej. Drugą część rozprawy cechuje pluralizm metod – analiza retoryczna tekstów krytyka jest typowa dla prac polonistycznych, ich interpretacja natomiast wymusiła sięgnięcie do różnych propozycji metodologicznych właściwych krytycznej analizie dyskursu sytuującego się pomiędzy historią, estetyką i socjologią muzyki.